

Krajský soud v Ústí nad Labem (včetně pobočky v Liberci)

Usnesení o zastavení trestního stíhání na základě čl. II rozhodnutí prezidenta republiky
Václava Klause o amnestii ze dne 1. 1. 2013

Číslo:	1
Soud:	Krajský soud v Ústí nad Labem
Č. j. nebo sp. zn.:	49T 5/2004
Soudce:	Ondřej Peřich
Skutek:	zločin podvodu spáchaný ve spolupachatelství, zločin dotačního podvodu spáchaný ve spolupachatelství, trestný čin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení, na zdravotní pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti ve spolupachatelství, pokus trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby, zločin podvodu
Škoda:	70 777 626 Kč
Počet obžalovaných:	2
Obžalovaní (amnestovaní):	J. K., V. B.
Související stíhané osoby:	nezjištěny
Klíčová slova:	neoprávněné čerpání úvěru, nepravdivé údaje a nepravdivá čestná prohlášení, neodvádění povinných dávek, nadměrné odpočty DPH

Podstata: Obžalovaní jako jednatelé a společníci sjednali a podepsali s bankovním ústavem smlouvu o poskytnutí úvěru, přičemž část úvěru čerpali neoprávněně či v rozporu se sjednaným účelem úvěru. Dále obžalovaní podali žádost o zařazení do programu podpory zaměstnanosti regionu Severozápadní Čechy pro rok 1999, přičemž v žádosti uvedli nepravdivé údaje, které doložili nepravdivými čestnými prohlášeními. Obžalovaní také neplnili svou zákonnou povinnost odvádět za zaměstnance stanovené dávky, přestože tyto zaměstnancům ze mzdy sráželi. Obžalovaný J. K. sám celkem ve čtyřech případech neoprávněně uplatnil nadměrné odpočty DPH z daňových dokladů, vystavených za účelem neoprávněného čerpání nadměrného odpočtu DPH, a při uzavření kupní smlouvy obžalovaný k zápočtu užil fingovanou a reálně neexistující pohledávku k uhrazení formou zápočtu. Svým jednáním způsobili celkovou škodu ve výši 70 777 626 Kč, z toho obžalovaný J. K. způsobil škodu ve výši 66 024 547 Kč.

Citace (volně): V čl. II Rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 1. 1. 2013 prezident nařídil, aby bylo zastaveno pravomocně neskončené trestní stíhání, s výjimkou trestního stíhání proti uprchlému, od jehož zahájení k 1. lednu 2013 uplynulo více než 8 let, pro trestné činy, za něž trestní zákoník stanoví trest odnětí svobody nepřevyšující deset let.

Trestní stíhání ve věci bylo vůči obžalovaným zahájeno dne 26. 10. 2000. Obžaloba u Krajského soudu v Ústí nad Labem napadla dne 5. 3. 2004. Ve věci byl vyhlášen rozsudek, který dosud nenabyl právní moci. V daném případě je třeba konstatovat, že trestní stíhání obžalovaných bylo zahájeno před více jak 12 lety, tudíž zde jsou splněny podmínky pro aplikaci citovaného rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii, a soud pak způsobem uvedeným ve výroku usnesení rozhodl o zastavení předmětného trestního stíhání.

Číslo:	2
Soud:	Krajský soud v Ústí nad Labem
Č. j. nebo sp. zn.:	2T 5/2008-6167
Soudce:	Kamila Elsnicová
Skutek:	trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby, trestný čin podplácení, trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele, trestný čin přijímání úplatku
Škoda:	31 466 890 Kč
Počet obžalovaných:	11
Obžalovaní (amnestovaní):	H. N., Ž. N., P. H., R. K., M. N., J. T., K. M., R. S., P. P., M. V., M. K.
Související stíhané osoby:	P. L., P. H., J. W.
Klíčová slova:	dovozy aut do ČR, falešné faktury, snížení cel a krácení DPH
<p>Podstata: Obžalovaní H. N., Ž. N., P. H. a R. K. v letech 2002 a 2003 po předchozí dohodě společně ve všech 344 případech organizovali dovozy ojetých motorových vozidel z Belgie do České republiky, k nimž vystavovali falešné faktury jednak s nižší cenou oproti skutečnosti a jednak znějící na příjemce – osoby, které ve skutečnosti vozidla nikdy neužívaly, když originály faktur předkládali pouze při celním řízení orgánům SRN, v úmyslu snížit celní hodnoty rozhodné pro výpočet celních a daňových poplatků a falešné faktury, které sami nebo po předchozí dohodě prostřednictvím dalších obviněných předkládali na pobočkách Celního úřadu Cínovec, Jiříkov a Děčín, dílem po předchozí dohodě H. N. s celním inspektorem R. S., který za předem domluvenou úplatu od H. N. zajistil proclení motorových vozidel na Celním úřadě Jiříkov-Rumburk, a vozidla sami nebo prostřednictvím dalších obviněných M. V., P. P., M. K., kteří věděli, že vystavené faktury neodpovídají skutečnosti, dále prodali. Usnesení dále obsahuje výčet 344 případů (na značné části z nich se podílel i obviněný K. M.) dovozu různých motorových vozidel a detailů s tím souvisejících s uvedením částek, o které obžalovaní zkrátily DPH a clo, a to ke škodě České republiky.</p> <p>Citace: Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem podala dne 15. 5. 2008 ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem (dále jen krajský soud) obžalobu mj. na tehdy shora obviněné pro trestnou činnost blíže uvedenou ve výroku tohoto usnesení. Původně byla trestní věc vedena u krajského soudu pod sp. zn. 3T 15/2005 (obžaloba napadla dne 4. 10. 2005) pouze proti jedenácti obžalovaným uvedeným v záhlaví tohoto usnesení. Usnesením krajského soudu ze dne 23. 10. 2006 sp. zn. 3T 15/2005 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 16. 2. 2007 sp. zn. 3 To 92/2006 byla věc vrácena státní zástupkyni k došetření.</p> <p>Vzhledem k tomu, že trestní věc není dosud skončena, od zahájení trestního stíhání (4. 8. 2003, resp. 6. 2. 2004, resp. 5. 3. 2004) k 1. 1. 2013 uplynulo více než 8 let a obžalovaní jsou stíháni pro shora uvedené trestné činy, za něž trestní zákoník stanoví trest odnětí svobody nepřevyšující deset let (s ohledem na nový trestní zákoník – zák. č. 40/2009), nezbylo krajskému soudu než rozhodnout s přihlédnutím k čl. II amnestie prezidenta republiky ze dne 1. 1. 2013 tak, jak shora ve výroku tohoto usnesení uvedeno, protože to nařídil prezident republiky, uživ svého práva udílet amnestii (trestní stíhání obžalovaných se zastavuje).</p>	

Číslo:	3
Soud:	Krajský soud v Ústí nad Labem
Č. j. nebo sp. zn.:	49T 2/2012
Soudce:	Ondřej Peřich
Skutek:	zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby
Škoda:	36 686 270 Kč (ke škodě nakonec nedošlo)
Počet obžalovaných:	1
Obžalování (amnestování):	Dipl. Ing. öec. DAVID SCHNEIDER (občan SRN)
Související stíhané osoby:	nezjištěny
Klíčová slova:	MAKLER SERVICE BOHEMIA spol. s r.o.

Podstata: D. S. jako statutární orgán společnosti MAKLER SERVICE BOHEMIA spol. s r.o., v úmyslu zkrátit daň, zahrnul v období let 1995 až 1997 do jednotlivých přiznání k daním z příjmů právnických osob uvedené společnosti nepravdivé nebo neprokazatelné údaje o výkonech a službách souvisejících s podnikáním. Daňovému subjektu byla dodatečně za roky 1995, 1996 a 1997 vyměřena daňová povinnost celkem ve výši 39 475 140 Kč, z čehož 36 686 270 Kč tvořily neuznané náklady za údajný leasing na poskytnuté „know-how“.

Citace (volně): Trestní stíhání pro skutky uvedené ve výroku usnesení bylo zahájeno dne 12. 9. 2000. Obžaloba v původní věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 48 T 16/2004 napadla dne 14. 9. 2004. Ve věci bylo rozhodnuto rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 48 T 16/2004-994 ze dne 3. 12. 2008, který však byl zrušen usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 8. 10. 2010, č. j. 3 To 17/2010-1040, a věc byla vrácena státnímu zástupci k došetření. Nová obžaloba pro týž skutek byla Krajskému soudu v Ústí nad Labem podána dne 26. 1. 2012.

V čl. II Rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 1. 1. 2013 prezident nařídil, aby bylo zastaveno pravomocně neskončené trestní stíhání, s výjimkou trestního stíhání proti uprchlému, od jehož zahájení k 1. 1. 2013 uplynulo více než 8 let, pro trestné činy, za něž trestní zákoník stanoví trest odnětí svobody nepřevyšující deset let.

V daném případě je třeba konstatovat, že obžalovaného trestní stíhání bylo zahájeno před více jak 12 lety, tudíž zde jsou splněny podmínky pro aplikaci citovaného rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii, a soud pak způsobem uvedeným ve výroku usnesení rozhodl o zastavení předmětného trestního stíhání.

Číslo:	4
Soud:	Krajský soud v Ústí nad Labem
Č. j. nebo sp. zn.:	49T 8/2010-918
Soudce:	Ondřej Peřich
Skutek:	pokračující trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby
Škoda:	6 110 124 Kč
Počet obžalovaných:	1
Obžalovaní (amnestovaní):	Josef V.
Související stíhané osoby:	nezjištěny
Klíčová slova:	SPKL-SPB s. r. o.; BONEX a. s.; B. R. B. LIBEREC, společnost s ručením omezeným

Podstata: J. V. jako jednatel společnosti SPKL-SPB s. r. o. v několika případech v daňových přiznáních k dani z přidané hodnoty neoprávněně snížil základ daně z přidané hodnoty z daňových dokladů, vystavených za účelem neoprávněného snížení základu daně firmami BONEX a. s. a B. R. B. LIBEREC, které byly vystaveny v rámci řetězce prodeje zboží, jehož hodnota byla mnohonásobně navýšena, a tím byl zastřen skutečný stav, případně do nákladů zaúčtoval daňový doklad ohledně nákladu, který nebyl nákladem vynaloženým na dosažení, zajištění a udržení příjmů. J. V. dále jako jednatel uvedené společnosti neoprávněně snížil základ daně z přidané hodnoty tím, že zatajil zdanitelné plnění z prodeje movitých věcí. J. V. dále v daňovém přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 1999 neoprávněně snížil základ daně z příjmů. Tímto jednáním zkrátil ke škodě České republiky daňovou povinnost o částku 6 110 124 Kč.

Citace: Trestní stíhání ve věci bylo zahájeno dne 19. 4. 2002. Obžaloba v původní věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 49 T 5/2004 napadla dne 5. 3. 2004. V daném případě je třeba konstatovat, že obžalovaného trestní stíhání bylo zahájeno před více jak 11 lety, tudíž zde jsou splněny podmínky pro aplikaci citovaného rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii (čl. II) a soud pak způsobem uvedeným ve výroku usnesení rozhodl o zastavení předmětného trestního stíhání.

Číslo:	5
Soud:	Krajský soud v Ústí nad Labem
Č. j. nebo sp. zn.:	48 T 6/2004
Soudce:	Jana Kurešová
Skutek:	pokus trestného činu pojistného podvodu
Škoda:	25 656 230 Kč (ke škodě nakonec nedošlo)
Počet obžalovaných:	2
Obžalování (amnestování):	X. X. (iniciály neposkytnuty), Václav B.
Související stíhané osoby:	nezjištěny
Klíčová slova:	ČS – Živnostenská pojišťovna, a.s.

Podstata: Obžalování v pozici autodopravce, resp. pracovníka společnosti ČS – Živnostenská pojišťovna uzavřeli pojistnou smlouvu, kterou byl pojištěn náklad údajného erotického koženého zboží v údajné hodnotě 1 500 000 DM, kdy pojistná částka měla činit v případě pojistné události 28 000 000 Kč. Jeden z obžalovaných jako majitel zboží zosnoval sjednání pojistné smlouvy, když k tomuto dal pokyn druhému obžalovanému a poskytl mu na pojistné finanční prostředky, přičemž při uzavírání pojistné smlouvy uvedli hrubě zkreslené údaje o hodnotě zboží, které bylo ve skutečnosti pouze fingováno atrapami erotického zboží, jejichž hodnota byla nejvýše 2 320 000 Kč a následně dne 10. 8. 1998 oznámil jeden z obžalovaných na polici odcizení automobilu, na kterém mělo být toto zboží naloženo, a na základě této pojistné události uplatnil dne 8. 12. 1998 na pojišťovně plnění za pojistnou událost ve výši 28 000 000 Kč, které mu však nebylo vyplaceno, přičemž po zaplacení pojistného ve výši 23 170 Kč škoda, k níž jednání obžalovaných směřovalo, představovala částku 25 656 230 Kč.

Citace (volně): Dne 28. 4. 2004 byla u zdejšího soudu podána obžaloba na oba obžalované pro skutek popsany ve výroku tohoto usnesení. Jednání obžalovaných obžaloba posoudila jako pokus trestného činu pojistného podvodu. Původně ve věci vynesený rozsudek zdejšího soudu ze dne 7. 7. 2006, jímž byli oba jmenovaní uznáni vinnými, přičemž jim byl uložen trest odnětí svobody v trvání pěti let se zařazením do věznice s ostrahou, byl zrušen Vrchním soudem v Praze. Zdejšímu soudu bylo uloženo o věci znovu jednat a rozhodnout. Znovu bylo ve věci rozhodnuto rozsudkem ze dne 7. 10. 2009. Uvedený rozsudek dosud nenabyl právní moci.

Krajský soud v Ústí nad Labem zjistil, že u obou obžalovaných jsou splněny všechny podmínky pro použití amnestie prezidenta republiky ze dne 1. 1. 2013, konkrétně čl. II této amnestie. V posuzované věci jde totiž o pravomocně neskončené trestní stíhání, které není vedeno proti uprchlému, a to pro trestné činy, na které trestní zákoník stanoví trest odnětí svobody nepřevyšující deset let, přičemž od zahájení trestního stíhání jmenovaných, k němuž došlo dne 28. 11. 2001 a dne 15. 12. 2001, uplynulo k 1. 1. 2013 více než osm let. Za tohoto stavu bylo proto trestní stíhání obžalovaných zastaveno.

Číslo:	6
Soud:	Krajský soud v Ústí nad Labem
Č. j. nebo sp. zn.:	3T 9/2005-3177
Soudce:	Kamila Krejcarová
Skutek:	trestný čin podvodu
Škoda:	595 000 Kč
Počet obžalovaných:	1
Obžalování (amnestování):	R. S.
Související stíhané osoby:	dvě osoby (iniciály neposkytnuty)
Klíčová slova:	Česká spořitelna, a.s.

Podstata: Obžalovaný společně s dalšími dvěma osobami na jaře 2002 vylákali po předchozí domluvě na oblastní pobočce společnosti Česká spořitelna v Mostě proplacení šesti úvěrů v celkové výši 595 000 Kč, a to tak, že oslovili další osoby, které souhlasili se svou pasivní účastí při poskytování úvěrů a k tomuto účelu poskytli obžalovaným své identifikační doklady, když obžalování nejprve vytvořili falešná potvrzení o výši pracovního příjmu a zaměstnavateli uvedených osob, tato opatřili falešnými razítky a předložili obžalované, která na tomto základě předem připravila smlouvy o úvěrech, a v dohodnuté dny přivezli obžalování oslovené osoby do pobočky společnosti Česká spořitelna v Mostě, kde oslovené osoby formálně podpisem uzavřely úvěrové smlouvy. Získané finanční prostředky bezprostředně po jejich obdržení odevzdaly najaté osoby před budovou banky některému z obžalovaných. Tímto jednáním obžalování způsobili společnosti Česká spořitelna přímou škodu v celkové výši 595 000 Kč.

Citace: Dne 28. 4.2003 bylo zahájeno trestní stíhání obžalovaného R. S. pro výše popsané skutky, právně kvalifikované v obžalobě jako trestný čin podvodu. Ve věci byla dne 29. 6. 2005 podána obžaloba a dne 24. 6. 2009 vyhlášen rozsudek, kterým byl obžalovaný uznán vinným. Usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 19. 1. 2011 byl rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ve výroku o vině i trestu zrušen a soudu uloženo, aby o věci v potřebném rozsahu znovu jednal a rozhodl, přičemž znovu dosud nebylo pravomocně rozhodnuto. Dne 1. 1. 2013 vyhlásil prezident republiky amnestii. S ohledem na změnu trestního zákona novým trestním zákoníkem č. 40/2009 Sb., účinným od 1. 1.2010, je nutné právně kvalifikovat jednání obžalovaného uvedené v obžalobě jako trestný čin podvodu trestního zákoníku, přičemž tento trestný čin je sankcionován sazbou do osmi let odnětí svobody. Krajský soud v Ústí nad Labem v neveřejném zasedání zjistil z obsahu spisu, že obžalovaný splnil shora uvedené podmínky, neboť od zahájení trestního stíhání uplynula již doba delší než osm let a obžalovaný nebyl stíhán jako uprchlý. Na trestní stíhání obžalovaného se tedy vztahuje rozhodnutí o amnestii prezidenta republiky a další trestní stíhání je proto nepřipustné. Soud z těchto důvodů v neveřejném zasedání v souladu s rozhodnutím prezidenta republiky o amnestii, vyhlášeným dne 1. 1. 2013, trestní stíhání obžalovaného zastavil.

Číslo:	7
Soud:	Krajský soud v Ústí nad Labem
Č. j. nebo sp. zn.:	3T 4/2007-5861
Soudce:	Kamila Krejcarová
Skutek:	dva trestné činy zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby
Škoda:	33 000 000 Kč (nejméně)
Počet obžalovaných:	1
Obžalování (amnestování):	M. S.
Související stíhané osoby:	několik osob (iniciály neposkytnuty)
Klíčová slova:	FEBCZ s.r.o.; HeliSystem spol. s r.o.; A-Profit Consulting s.r.o.; LIVEPROPAG, s.r.o.

Podstata: M. S. v letech 1999 až 2003, jako osoba samostatně výdělečně činná, zahrnul do svého účetnictví a uplatnil v daňových příznacích faktury vystavené jiným obžalovaným jménem společností FEBCZ s.r.o., HeliSystem spol. s r.o. a společnosti A-Profit Consulting s.r.o., ač zboží uvedené na fakturách nebylo nikdy dodáno, čímž nedošlo k uskutečnění zdanitelného plnění a uplatněním těchto faktur v daňových příznacích došlo ke zkrácení daně z přidané hodnoty v celkové částce nejméně o 16 mil. Kč, a dále tímto jednáním zkrátil daň z příjmu fyzických osob nejméně o 10 mil. Kč ke škodě České republiky. Dále M. S. v roce 2002, jako jednatel společnosti LIVEPROPAG, zahrnul do účetnictví společnosti a uplatnil v daňových příznacích faktury vystavené společností FEBCZ s.r.o., ač zboží uvedené na fakturách nebylo nikdy dodáno, čímž nedošlo k uskutečnění zdanitelného plnění a uplatněním těchto faktur v daňových příznacích došlo ke zkrácení daně z přidané hodnoty o 1 mil. Kč a dále zkrátil tímto daň z příjmu fyzických osob nejméně o 1 mil. Kč ke škodě České republiky. Dále M. S., jako statutární zástupce několika společností, ve spolupachatelství s jiným obžalovaným v průběhu let 1999 až 2004 prováděl obchodní případy s uskutečněným zdanitelným plněním, přičemž v rozporu se zákonem o účetnictví obžalovaní nevedli účetní evidenci uskutečněných obchodních případů a následně zatajili příjmy z prodeje zboží, včetně povinnosti vyplývající z příjmu z uskutečněných zdanitelných plnění, které na výstupu zatajili, vše v rozporu se zákonem o daních z příjmu a v rozporu se zákonem o dani z přidané hodnoty, čímž došlo pokračujícím jednáním ke zkrácení daně z příjmu právnických osob a daně z přidané hodnoty ve velkém rozsahu (tedy nejméně 5 mil. Kč).

Citace (volně): Dne 13. 7. 2004 bylo zahájeno trestní stíhání obžalovaného pro výše popsaný skutek, právně kvalifikovaný v obžalobě jako trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle trestního zákona, který je po účinnosti trestního zákoníku č. 40/2009 Sb. od 1. 1. 2010 nutný posuzovat jako zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby s trestní sazbou od pěti do deseti roků. Ve věci byla dne 30. 3. 2007 podána obžaloba a vedeno hlavní líčení, přičemž dosud nebylo o obžalobě pravomocně rozhodnuto.

Dne 1. 1. 2013 vyhlásil prezident republiky amnestii. Krajský soud v Ústí nad Labem v neveřejném zasedání zjistil z obsahu spisu, že obžalovaný splnil shora uvedené podmínky, neboť od zahájení trestního stíhání uplynula již doba delší než osm let a obžalovaný nebyl stíhán jako uprchlý. Na trestní stíhání obžalovaného se proto vztahuje rozhodnutí o amnestii prezidenta republiky a další trestní stíhání je tedy nepřipustné. Soud z těchto důvodů v neveřejném zasedání v souladu s rozhodnutím prezidenta republiky o amnestii trestní stíhání obžalovaného zastavil.

Číslo:	8
Soud:	Krajský soud v Ústí nad Labem
Č. j. nebo sp. zn.:	3T 11/2009-1277
Soudce:	Kamila Krejcarová
Skutek:	dva trestné činy zkrácení daně, poplatku a podobné dávky ve formě pomoci, trestný čin zpronevěry
Škoda:	65 603 140 Kč
Počet obžalovaných:	1
Obžalovaní (amnestovaní):	F. P.
Související stíhané osoby:	iniciály neposkytnuty
Klíčová slova:	líh, spotřební daň, daň z přidané hodnoty, zpronevěra

Podstata: F. P. v průběhu let 1995 a 1996, po domluvě a srozuměn s dalším jednáním jiné osoby, v úmyslu získat majetkový prospěch poskytl finanční prostředky a zajistil dopravu odsouzené osoby, která jako fyzická osoba pod obchodním jménem Radim Janečka BERIL ve stejném období nakoupila na základě povolení Ministerstva zemědělství z lihovaru v Kolíně nejprve od společnosti BIOFERM Kolín a poté od společnosti Lihovar Kolín celkem 201 734 litrů jemného kvasného lihu k výrobě lihovin studenou cestou, přičemž z tohoto lihu dílem vyrobila alkoholické nápoje, které prodala v tuzemské obchodní síti, a dílem odebraný líh prodala dalším blíže nezjištěným osobám k výrobě lihovin. Tím vznikla na straně fyzické osoby povinnost přiznat a zaplatit spotřební daň v celkové výši 42 081 780 Kč, kterou však ke škodě České republiky osoba nepřiznala a nezaplatila. Dále F. P. od dubna do konce června 1997, po domluvě a srozuměn s dalším jednáním jiné osoby, v úmyslu získat majetkový prospěch poskytl finanční prostředky a zajistil dopravu odsouzené osoby, podnikající pod obchodním jménem Jiří Ekrt, která nakoupila od společnosti Obilní lihovar Kralupy celkem 49 946 litrů jemného lihu bez spotřební daně, ze kterého měla vyrábět studenou cestou lihové nápoje, což neučinila, a převedla 47 200 litrů na jinou osobu, přičemž došlo k neodvedení spotřební daně z lihu ve výši 9 204 000 Kč a daně z přidané hodnoty ve výši 2 232 560 Kč, vše ke škodě České republiky. Dále F. P. dne 18. 12. 1998 z bankovního účtu společnosti AGRON technik si nechal převést na svůj účet v USA částku 400 000 USD s tím, že v USA obstará komponenty k čerpacím stanicím, což neučinil, peníze přes urgence nevrátil a tím způsobil společnosti AGRON technik škodu 12 084 800 Kč.

Citace (volně): Dne 9. 7. 2001 bylo zahájeno trestní stíhání obžalovaného pro výše popsané skutky, právně kvalifikované v podané obžalobě jako dva trestné činy pomoci ke zkrácení daně, poplatku a podobné dávky a trestný čin zpronevěry. Obviněný obdržel sdělení obvinění nejpozději dne 31. 7. 2001. Ve věci byla dne 26. 6. 2009 podána obžaloba, přičemž dosud nebylo v uvedené trestní věci pravomocně rozhodnuto, ve věci probíhá hlavní líčení. Dne 1. 1. 2013 vyhlásil prezident republiky amnestii. Krajský soud v Ústí nad Labem v neveřejném zasedání konaném mimo hlavní líčení zjistil z obsahu spisu, že obžalovaný splnil shora uvedené podmínky vymezené vyhlášenou amnestií, neboť od zahájení trestního stíhání uplynula již doba delší než osm let a obžalovaný nebyl stíhán jako uprchlý. Na trestní stíhání obžalovaného se tedy vztahuje rozhodnutí o amnestii prezidenta republiky a další trestní stíhání je proto nepřipustné. Soud z těchto důvodů v neveřejném zasedání v souladu s rozhodnutím prezidenta republiky o amnestii trestní stíhání obžalovaného pro všechny v obžalobě uvedené skutky zastavil.

Číslo:	9
Soud:	Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci
Č. j. nebo sp. zn.:	54T 26/2005-5284
Soudce:	Martin Omelka
Skutek:	trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů (i pomoc k trestnému činu), trestný čin padělání a pozměňování veřejné listiny, trestný čin nadřizování
Škoda:	nezjištěna
Počet obžalovaných:	8
Obžalovaní (amnestovaní):	osm osob (iniciály neposkytnuty)
Související stíhané osoby:	nezjištěny
Klíčová slova:	dodávka zásilek drog do Velké Británie a Švédska, výroba drog
<p>Podstata: Obžalovaní dohodli a zorganizovali převoz zásilky drogy heroin z Rakouska do Velké Británie. Dne 29. 8. 2000 za Vídní na odpočívadle zrealizovali převzetí drogy heroin, uložené v kufru, od osádky vozidla, načež konkrétní obžalovaní část drogy, a to nejméně 8,80 kg prášku obsahujícího 3,31 kg diamorphinu (heroinu) v 100% čistotě, ukryli do palivové nádrže osobního vozidla značky Octavia, zapůjčeného kurýrem v půjčovně, s pokynem konkrétního obžalovaného, že se musí jednat o osobní vozidlo s naftovým pohonem a s podmínkou, že osádku, převážející drogy, musí tvořit ještě žena s dítětem. Jelikož se zásilka do palivové nádrže nevešla, na návrh konkrétního obžalovaného byla část zásilky uložena ve schránce na letišti v Linci. S upozorněním, že obžalovaný převážející část zásilky v palivové nádrži musí častěji tankovat a chvátat, aby se droga v palivové nádrži nerozpustila, odjely osoby uvedeným osobním vozidlem dne 30. 8. 2000 do Londýna, přičemž jízdu do Velké Británie uskutečnil jiným autem i jiný konkrétní obžalovaný, následně v Londýně došlo k předání osobního vozidla s drogou muži, později v Anglii odsouzenému k 10 letům odnětí svobody nepodmíněně, který následně drogu distribuoval jiným osobám, nyní již též odsouzeným v Anglii k 8 letům odnětí svobody nepodmíněně. Konkrétní obžalovaný uvedený postup s modifikací zopakovali, dne 18. 9. 2000 odjeli s celkem 37 balíčky drogy v palivové nádrži do Velké Británie, kde v Doveru byli zadrženi s celkem 18,23 kg prášku obsahujícího 8,15 kg heroinu v 100% čistotě, přičemž část drogy se opět do nádrže nevešla a byla uložena ve schránce na letišti v Linci, kde byla zajištěna pracovníky ministerstva vnitra Rakouské republiky. Dále, konkrétní obžalovaní zajistili vývoz nejméně 981 g hnědého prášku obsahujícího 41 % heroinového základu do Švédského království, načež droga byla zajištěna švédskou policií dne 3. 11. 2000. Dále, konkrétní obžalovaný změnil obsah jugoslávského cestovního pasu (výměna fotografie a úprava jména). Dále, konkrétní obžalovaný na žádost jiného obžalovaného a pro něj dovezl nejméně 5 kotoučů pásky k balení heroinu před dalším transportem a poté, co v Liberci došlo k policejní realizaci ohledně pachatelů nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů, telefonicky informoval o probíhající policejní akci jiného obviněného, kterému se díky tomu podařilo uprchnout z České republiky (byl zadržen v Bulharsku později).</p> <p>Citace (volně): Trestná činnost se stala v roce 2000. Trestní stíhání obžalovaných bylo zahájeno v rozmezí let 2001 a 2002, obžaloba napadla 13. 10. 2005 a do současné doby nebylo pravomocně rozhodnuto. Od spáchání trestné činnosti uplynulo již více než 12 let, od podání obžaloby 7 let, byť jde o věc komplikovanou počtem obžalovaných a nutností spolupracovat i s cizozemskými orgány, nelze říci, že by na délce řízení měli rozhodující podíl obžalovaní. Dle soudu je tedy na místě jejich jednání kvalifikovat jen jako trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek s horní trestní sazbou 10 let.</p> <p>Od zahájení trestního stíhání v této věci uplynulo k 1. 1. 2013 více než 10, resp. 11 let. Obžalovaní jsou stíháni pro trestný čin, za který je jim možno uložit maximálně 10letý trest. Soud tak dospěl k závěru, že na obžalované dopadá ustanovení čl. II rozhodnutí o amnestii a rozhodl tak, že se trestní stíhání zastavuje.</p>	

Číslo:	10
Soud:	Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci
Č. j. nebo sp. zn.:	28 T 23/2004-17334
Soudce:	Eva Drahotová
Skutek:	zločin podvodu dílem dokonaný, dílem ve stadiu pokusu
Škoda:	5 642 300 Kč (k další škodě ve výši 130 000 Kč nedošlo)
Počet obžalovaných:	2
Obžalování (amnestování):	X. X., Y. Y. (iniciály neposkytnuty)
Související stíhané osoby:	nezjištěny
Klíčová slova:	COTRA-CONTIMEX spol. s r.o.; VERUNA GmbH

Podstata: Obžalovaný X. X. jako jednatel společnosti COTRA-CONTIMEX spol. s r.o. společně s Y. Y., občanem Spolkové republiky Německo, který v této době vystupoval pod jinou totožností a vydával se za zástupce německé společnosti VERUNA GmbH, pravděpodobně s dalšími osobami, jejichž totožnost se nepodařilo zjistit, a také prostřednictvím zaměstnanců společnosti COTRA-CONTIMEX spol. s r.o., kteří o jejich podvodném záměru nevěděli, od jara 2003 do 11. 10. 2003 vystupovali jako osoby oprávněné jednat za shora uvedené společnosti v souvislosti se zprostředkováním práce a dopravy fyzickým osobám do Venezuely, kde měly vykonávat práce na ropných plošinách. Obžalování předstírali, že práci v zahraničí zajišťuje německá společnost VERUNA GmbH, prostřednictvím inzerce a nabídek na zprostředkování evidovaných na úřadech práce na celém území České republiky nabízeli zprostředkování práce v zahraničí s vynikajícím ohodnocením bez nutnosti hradit poplatky za zprostředkování, dne 18. 4. 2003 získali rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí ČR povolení ke zprostředkování zaměstnání do zahraničí a poté, v rozporu s podmínkou, že při zprostředkování budou spolupracovat s Agenturou pro zprostředkování lidských zdrojů se sídlem v Německu, uváděli, že zprostředkování práce na ropných plošinách ve Venezuele zajišťuje společnost VERUNA GmbH. V období od 14. 7. 2003 do 10. 10. 2003 uzavírali se zájemci pracovní smlouvy a další smlouvy související se zprostředkováním zaměstnání, dle pracovních smluv měla měsíční mzda činit 2 500 euro, podmínkou uzavření smlouvy byla úhrada zálohy na letenky a vízum ve výši 10 000 Kč, která měla být později vrácena společně s první mzdou a údajně měla sloužit jako kauce pro případ, že by letenky a víza byly zajištěny a zájemci by si odcestování do Venezuely rozmysleli. Přestože zájemci uvedené zálohy zaplatili a měli na základě pracovních smluv odcestovat do Venezuely, tak doprava do Venezuely, pracovní víza a práce na ropných plošinách ve Venezuele nebyly zajištěny, naopak obžalování zorganizovali převod německé společnosti VERUNA GmbH na fyzické osoby, které o jejich podvodném záměru nevěděly, a to za účelem přenesení odpovědnosti za své jednání na tyto třetí osoby, přesto i v této době vybírali další zálohy, žadatele o zprostředkování práce v zahraničí tak záměrně uváděli v omyl, v úmyslu získat pro sebe a na jejich úkor neoprávněné obohacení ke škodě jejich majetku. Tím byly od 576 poškozených vylákány finanční částky v celkové výši 5 642 300 Kč a od dalších 12 poškozených se pokusili vylákat finanční částky v celkové výši 130 000 Kč.

Citace (volně): Trestní stíhání obviněných bylo zahájeno usnesením ze dne 11. 10. 2003, resp. ze dne 16. 10. 2003. Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 2. 12. 2009 byl z podnětu podaného odvolání jednoho z obžalovaných rozsudek zdejšího soudu ze dne 26. 6. 2009 zrušen a věc byla vrácena státnímu zástupci k došetření. Státní zástupce dne 12. 6. 2009 vzal zpět obžalobu i proti druhému obžalovanému. Usnesením komisaře Policie ČR bylo pak v téže trestní věci pro týž skutek opětovně zahájeno proti výše uvedeným trestní stíhání pro zločin podvodu, dílem dokonaný, dílem ve stadiu pokusu ve spolupachatelství. Dne 16. 3. 2012 byla na výše uvedené u zdejšího soudu podána obžaloba. Obžalovaný Y. Y. byl dne 18. 8. 2012 zatčen v Moldávii, dne 31. 8. 2012 byl předán do ČR a do současné doby je ve vazbě. Na den 8. 1. 2013 bylo ve věci nařízeno hlavní líčení. Jelikož v této trestní věci bylo zahájeno trestní stíhání v roce 2003, bylo rozhodnuto za použití amnestie o zastavení stíhání, neboť tato trestní věc nebyla k dnešnímu dni pravomocně skončena a za uvedený trestný čin lze uložit trest odnětí svobody od 5 do 10 let. Krajský soud tak rozhodl o zastavení trestního stíhání.

Číslo:	11
Soud:	Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci
Č. j. nebo sp. zn.:	56T 42/2003-5148
Soudce:	Martin Omelka
Skutek:	trestný čin porušování předpisů o zahraničním obchodu s vojenským materiálem
Škoda:	nezjištěna
Počet obžalovaných:	2
Obžalovaní (amnestovaní):	Mgr. X. X., Ing. Y. Y. (iniciály neposkytnuty)
Související stíhané osoby:	nezjištěny
Klíčová slova:	AGROPLAST a.s.

Podstata: Obžalovaný Mgr. X. X. jako ředitel společnosti AGROPLAST a.s. a neexistující společnosti Winsley Finance Limited se sídlem v Liberci v období od května 1994 až do března 1999, bez povolení nebo licence o zahraničním obchodu s vojenským materiálem vydaným Ministerstvem průmyslu a obchodu České republiky, zajišťoval obchodní jednání se společností z Kazachstánu a dne 18. 3. 1999 v Kazachstánu od zástupce obchodního partnera převzal šest letadel typu MIG 21 za fakturovanou cenu 840 000 USD, letadla byla téhož dne v demontovaném stavu naložena do nákladního letadla Ruslan ruské letecké společnosti, když obžalovaný Ing. Y. Y., na pokyn obžalovaného Mgr. X. X., odletěl uvedeným letadlem dne 19. 3. 1999 jako zástupce obchodní společnosti AGROPLAST a.s. s úkolem zajištění kontroly nákladu až do místa jeho vyložení v celním skladu na letišti v Bratislavě, při mezipřistání na letišti v Baku, Republika Ázerbájdžán, rozhodl, že se poletí do Pchjongjangu, KDR, což se nepodařilo, neboť byl společně s členy posádky letadla a nákladem zajištěn orgány Republiky Ázerbájdžán.

Citace (volně): Trestní stíhání proti obžalovaným bylo zahájeno dne 28., resp. 30. 6. 1999. Tehdy bylo vedeno trestní stíhání proti uprchlým, nyní však již trestní stíhání je vedeno za přítomnosti obou obžalovaných. Od zahájení trestního stíhání v této věci uplynulo k 1. 1. 2013 více než 13 let. Obžalovaní jsou stíháni pro trestný čin, za který je jim možno uložit maximálně 8letý trest. Soud tak dospěl k závěru, že na obžalované dopadá ustanovení čl. II rozhodnutí o amnestii a rozhodl tak, že se trestní stíhání zastavuje.